

Csata Zsombor szociológus, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem szociológia karának munkatársa nemrég publikálta a vállalkozói szférában végzett kutatásának eredményeit, ami egy kimondottan pozitív képet fest a Hargita megyei kis- és középvállalkozók helyzetéről.

Fotó: Kakasy Botond

Ezek szerint Erdélyben megyénk élen jár a kisvárosi vállalkozások számát tekintve: Csíkszeredában ezer főre 54 vállalkozás jutott 2009-ben, míg Székelyudvarhelyen 47.

Pozitívként szerepel a kutatás eredményei között helyi KKV-k fragmentáltak, kevés alkalmazottal dolgoznak és sok esetben képesek a családi kasszából kipótolni a költségvetésüket, ami válság idején óriási előnyt jelenthet.

Az eredmények szerint Székelyföldre is jellemző az alacsony vállalkozási kedv: a megkérdezettek közel 80 százaléka állította azt, hogy nem kíván vállalkozást alapítani.

A kutatás eredményei kapcsán a székelyudvarhelyi kisvállalkozások helyzetéről kérdeztünk a Székelyudvarhelyi Mikroállalkozók Szövetségének alelnökét, **Jakab Áron Csabát**.

Mennyire kényszervállalkozók az udvarhelyiek? Mennyire jellemző, hogy azért indítanak vállalkozást, mert nem találtak megfelelő munkahelyet?

A vállalkozások nagyobb része mindenkor kényszervállalkozás egy bizonyos értelemben – a jelen gazdasági helyzetet figyelembe véve viszont elmondható, hogy ennek oka az utóbbi időben hangsúlyozottabban jelen van. Bár ezt különböző programokkal a kormány is kimondottan segíti, sajnos a körülményeknek köszönhetően jellemzően nagy a feketén vállalkozók aránya is.

Mire panaszkodnak leginkább az udvarhelyi KKV-k? Miben szoktak segítséget kérni?

A gazdasági válság okán még inkább megnőtt a támogatási programok, és adózási kérdések jelentősége. Az egyik legnagyobb gond, hogy a kormánynak gyakorlatilag látszatintézkedései (adó-büntetőkamatok eltörlése, Kogălniceanu program, stb.) vannak, amelyek nem segítik egyértelműen a vállalkozások talpra állását, túlélését. Másrészt megrendült a bizalom a pályázatok, támogatások lehívása terén is, mivel gyakori jelenség lett a szerződések, határidők be nem tartása a kormány, illetve a különböző minisztériumok részéről.

Végül kimondottan súlyos probléma az információ és a nagyobb befektetők hiánya a térségben, illetve a tőkegazdag szolgáltatói és kereskedelmi szektorban tevékenykedő nagyvállalatok jelenléte, amelyek gazdasági potenciáljuknál fogva megölik a helyi kisvállalatokat az alacsony árakkal és a helyi beszállítók mellőzésével.

Mennyire jellemző a családi vállalkozások létrejötte? Létezik egy ilyen tendencia?

A családi vállalkozások inkább az elmúlt évtizedre voltak jellemzőek, ma már inkább az egyéni vállalkozások vannak jelen – talán mert felértékelődtek a „biztos” munkahelyek, illetve a családi vállalkozási forma nem bíztat annyi előnnyel, hogy megérje ilyenben gondolkodni.

Jellemző a pezsgés a kisvállalkozásokra? Mennyire nőtt vagy esett vissza az új kkv-k létrejöttének folyamata az utóbbi öt évben?

Bár némileg valóban csökken az új vállalkozások létrejöttének üteme, de többek között néhány programnak köszönhetően számszerűen nem lehet számottevő változásról beszélni. Sokkal inkább jellemző az egyik-másik elhibázott adótörvény hatására bezárt cégek számának hullámszerű megnövekedése, amely országosan akár több tízezerre is tehető.

Van olyan vonzerő Székelyudvarhelyen, ami új kkv-k létrejöttét eredményezheti?

Van. Általánosan elfogadott és bizonyított tény, hogy Székelyudvarhely a régió legvállalkozóbb kedvű térsége, köszönhetően az itt élő emberek nyitottságának, munkabírásiának, viszonylag képzett munkaerő jelenlétének (lásd pl. fejlett oktatási intézményrendszer).